

# РЕШЕНИЕ

№ 35163

гр. София, 27.10.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева**

**ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова**

**Спас Спасов**

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8271** по описа за **2025** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. С Решение № 2001 от 02.06.2025г. по НАХД № 5977/2025г. Софийският районен съд /СРС/, НО, 3-ти състав, е потвърдил електронен фиш серия К № 7627364 на СДВР, с който на В. В. А., на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр. ал.2,т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП. Срещу е решението е постъпила касационна жалба от В. В. А., подадена чрез адв. Ч., с която се иска отмяна на съдебния акт, както и на електронния фиш. Излагат се подробни доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение. Конкретно се сочи, че по делото не са събрани доказателства, от които да се установява по безспорен начин кога е връчен процесния ЕФ, въз основа на който е направен извод за “повторност” на деянието. Изложени са доводи, че при издаване на обжалвания ЕФ са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата незаконосъобразност - не са спазени законовите изисквания при използване на АТСС и липсват задължителни документи съгласно Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. /Наредбата за АТСС/ на МВР, не е съставен протокол по образец по чл.10 от същата, както и снимка на използваното АТСС. Липсва Ежедневна форма на отчет-Приложение № 11 към чл.75, ал.2, т.1 от Инструкция № 8121з-749 от 2014 г. Иска се отмяна на обжалваното съдебно решение и на потвърдения с него електронен фиш. Претендират се разноски. В съдебното заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – СДВР – отдел “Пътна полиция“, представляван от юрисконсулт П., изразява писмено становище за неоснователност на касационната жалба. Не се представлява в съдебното заседание.

Участващият прокурор от Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, и като извърши дължимата проверка съобразно чл.218 АПК, прие следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

С процесния електронен фиш серия К № 7627364 В. В. А. е наказана с глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДвП – за това, че на 14.06.2023г. в 09:05ч. в [населено място], по Околовръстен път срещу №324, посока от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта от 80 км/ч. за извън населено място, въведено с пътен знак В-26, управлявала лек автомобил „Нисан Джук“ с рег. [рег.номер на МПС] с превишение на скоростта от 20 км/ч., установена на 100 км/ч., с приспаднат толеранс от 3%, като нарушението е установено и заснето с АТСС №MD1195 и се явява повторно – извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/7002947 на 12.04.2023г.

СРС е приел, че административнонаказателната отговорност на В. В. А. е била законосъобразно ангажирана, тъй като електронният фиш отговаря на легалното определение по §6, т.63 от ДР на ЗДвП и съдържа изискуемите в чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити, мястото на извършване на нарушението е описано ясно, с необходимата степен на точност, мобилната система за видеоконтрол, тип CORDON M2 е от одобрените за използване типове средства за измерване и провереното средство за измерване №MD1195 е преминало успешно периодичен контрол, съставеният протокол е издаден по утвърдения образец, съдържа задължителните реквизити, съставен е от лице с полицейски правомощия, при съответната компетентност, което според ежедневната форма на отчет е в наряд в същия ден, смяна и работещ с АТСС на точката за контрол, където именно е установено нарушението. По съществото на спора е приел, че към датата на установяване на нарушението в процесния участък е имало поставен пътен знак В-26, въвеждащ ограничение на скоростта от 80 км/ч. и при измерената скорост на движение от 104 км/ч., след приспадане на толеранса от 3%, наказуемата скорост е от 100 км/ч., което реализира състав на административно нарушение по чл.21, ал.2, вр.ал.1 от ЗДвП и тъй като същото се явява повторно, законосъобразно е наложено наказанието по чл.182, ал.4, вр. ал.2, т.2 от ЗДвП.

Фактите по делото са вярно и точно установени от районния съд. Въз основа на всеобхватен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка и е взел отношение по изложените в жалбата доводи.

Противно на твърденията в касационната жалба, настоящата инстанция намира, че решаващият състав на СРС е изпълнил указанията, дадени с Решение № 13356/16.04.2025г. по КНАХД № 2263/2025г. – с насрочването на делото съдът служебно е изискал от СО проект за организация на движението по Околовръстен път срещу № 324, посока от [улица]към [улица]с отразяване има ли поставен пътен знак В-26, изисканите документи са предоставени и обсъдени. Въз основа на

тях обосновано СРС е приел за установено наличието на пътният знак в процесния участък.

Неоснователни са възраженията за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила във връзка с използването на АТСС и издаването на процесния фиш. Районният съд е проверил и установил, че техническото средство е одобрен тип средство за измерване, което е преминало периодична проверка, генерираната от АТСС снимка съдържа данни за точната локация, GPS координати на мястото на установяване и извършване на нарушение, а съставеният протокол е издаден по утвърден образец и съдържа задължителните реквизити. Изводите на СРС в тази насока изцяло се поделят от настоящата инстанция.

Неоснователно се твърди, че съдът немотивирано и бланкетно е приел за установено, че деянието е извършено в условията на повторност. Съдът ясно е мотивирал преценката си, като е посочил доказателствата, на които тя се основава.

Настоящият съдебен състав обаче констатира, че с последните изменения с ЗДвП /обн. ДВ, бр. 64 от 5.08.2025 г., в сила от 7.09.2025 г./ е отпаднала наказуемостта за повторни нарушения по чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, предвидена в разпоредбата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП към датата на извършване на нарушението. В действащата редакция на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП наказание за повторно нарушение е предвидено единствено за деяния по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6, ал. 3, т. 6. При това положение несъмнено е налице по-благоприятен закон за дееца, който следва да бъде приложен съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. В конкретния случай, доколкото извършването на процесното нарушение е безспорно установено, за него следва да се наложи закон за по-леко наказуемо нарушение, т.е. санкцията по основния състав на чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, а именно глоба от 50 лв.

При това положение решението на районния съд следва да бъде отменено, а тъй като в случая настоящото производство е по реда на чл. 226 АПК, с оглед разпоредбата на чл. 227, ал. 1 АПК, касационната инстанция следва да измени процесния електронния фиш серия К № 7627364 съобразно изложеното по-горе.

Предвид изхода на спора на страните се следват половината от претендираните разноски за двете инстанции – на СДВР за юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 27е НЗПП в размер на 130 лв., а на адв. Ч., действаща при условията на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата – за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл. 222, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

### Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2001 от 02.06.2025 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав, по НАХД № 5977/2025 г., като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Електронен фиш серия К № 7627364 на СДВР, с който на В. В. А., на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 2, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП, като:

ИЗМЕНЯ правното основание за санкциониране на нарушението от чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 2, т. 2 от ЗДвП на чл. 182, ал. 2, т. 2 от Закона за движение по пътищата и НАМАЛЯВА размера на наказанието от 100 лв. на 50 лв.

ОСЪЖДА В. В. А. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сума в размер на

130 лева за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. А. Й. Ч. сума в размер на 300 лв. за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: